

NAWRÓCONY

TEATR POWSZECHNY W WARSZAWIE
1980
MAŁA SCENA

BILL C. DAVIS

NAWRÓCONY

(Mass Appeal)

przekład: Magdalena Ciesielska

Obsada:

Ojciec Tim Farley —
GUSTAW LUTKIEWICZ

Mark Dolson — ERWIN MAY'R

reżyseria —
ZYGMUNT HÜBNER

scenografia — JAN BANUCHA

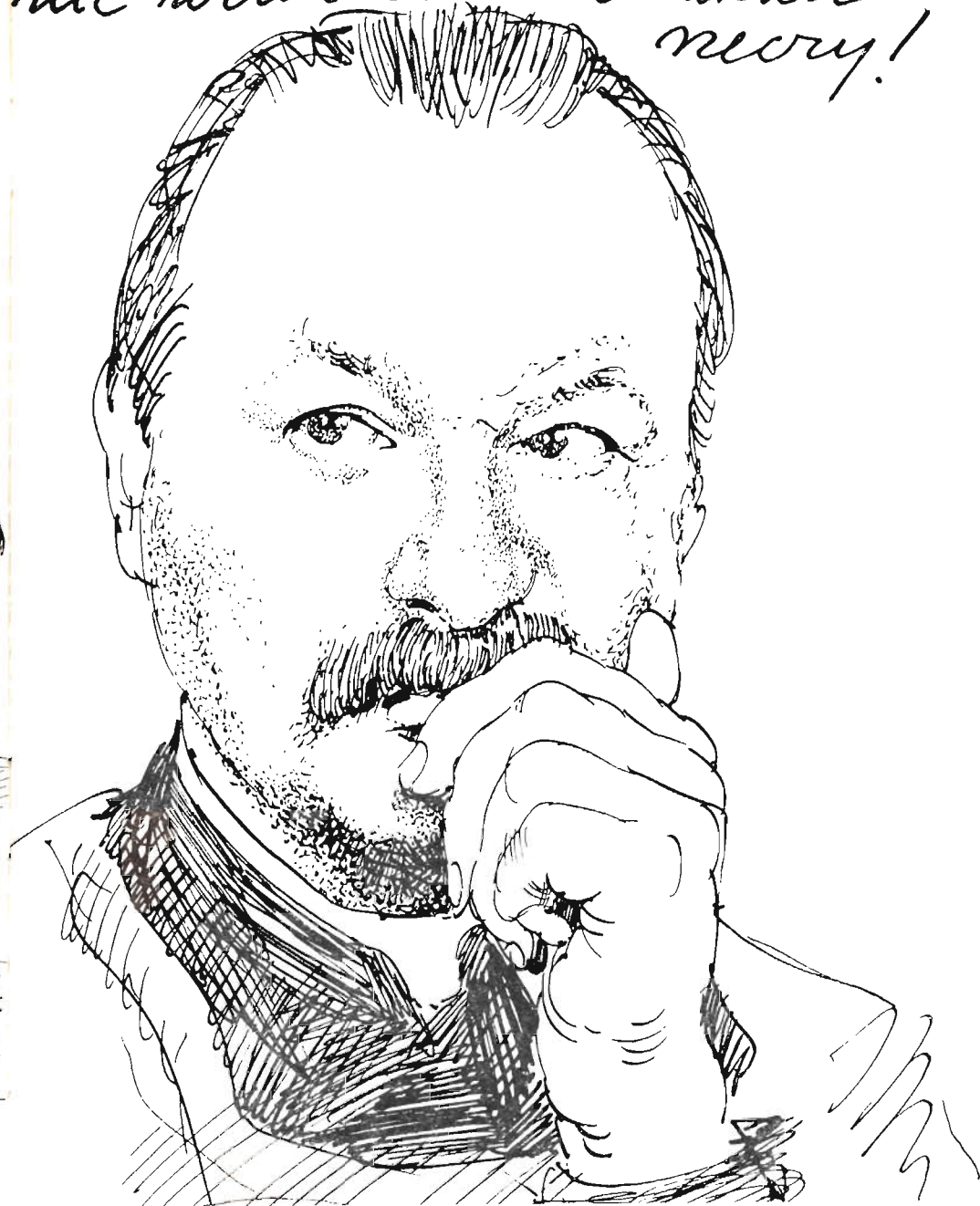
współpraca reżyserska — Elżbieta Bukowińska
inspicjent-sufler — Teresa Brzostowska

Czy to nowy
uniform
seminarzystów?

Chodorowski

Jeśli chcesz zostać księdzem,
nie wolno ci robić takich
nieory!

Twoich parafian, ojcie, który światwie
ciś utrzymują zaopatując w perlisty
szampa. Dlaczego tak dużo pijem?

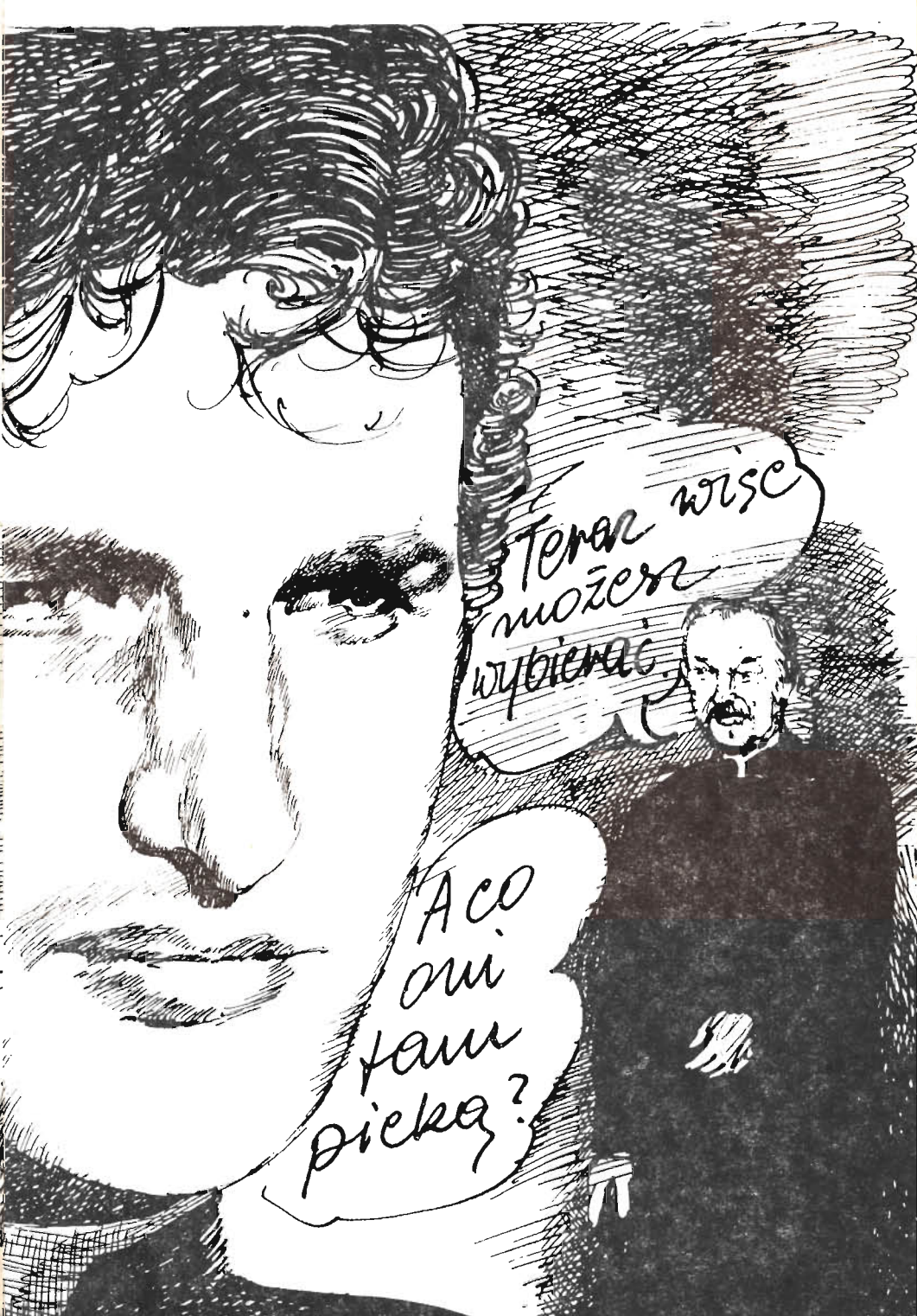
Nigdy nie
opusiłem
mszy...

Kassel.

Kassel?..

Teraz wisc
mozen
wybierac.

A co
oni
tam
pieka?

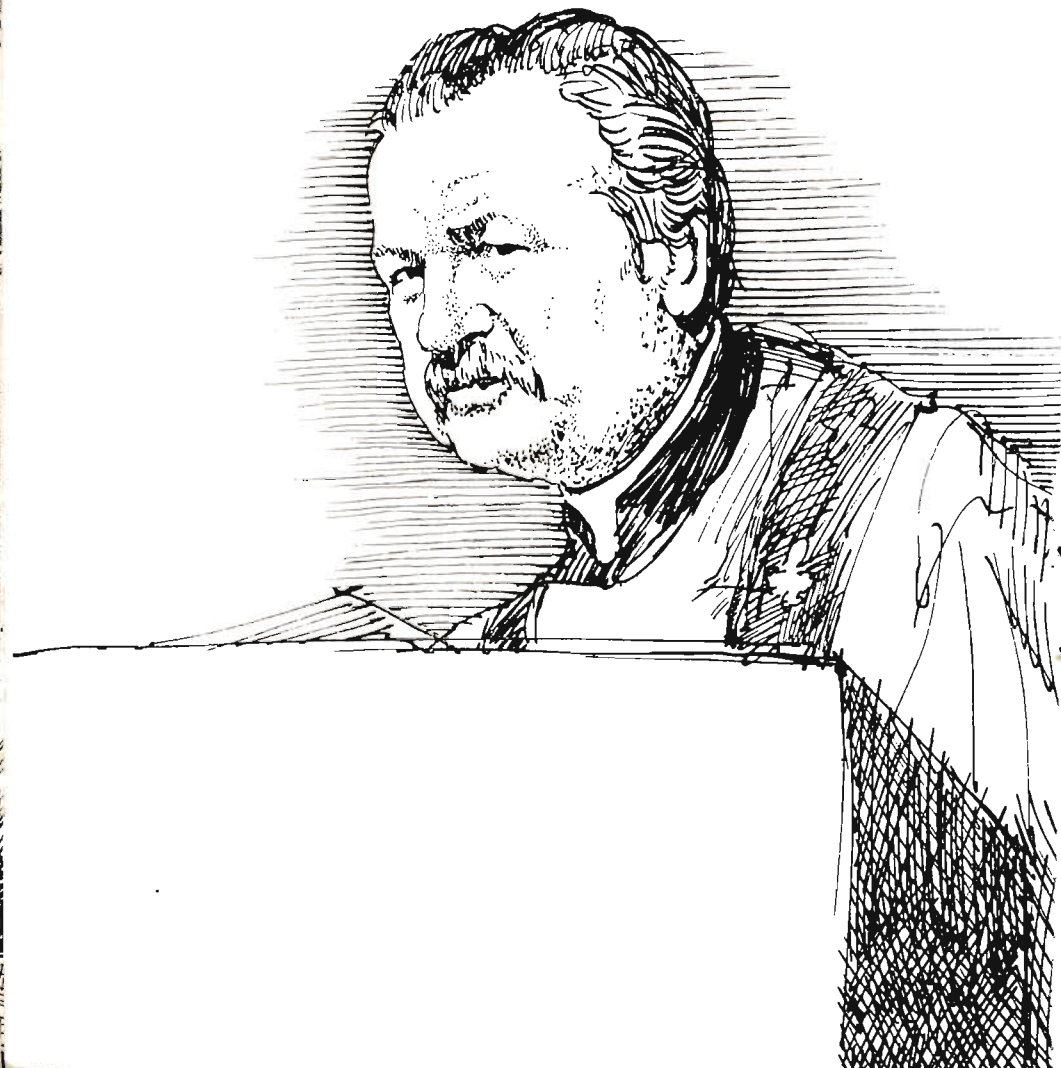

Oni i oni.

Doprawdy?

Ja nie mam już żadnego
wpływu na praprotata
Burke.

Jeśli wystąpię w niedzielę
z apelem w twojej obronie,
to jest duża szansa, że
we wtorek będę już
w stanie Iowa.

Prześladują innych tylko ci, którzy chcą nabrać znaczenia.

WOLTER

O sprawach dokonanych nie należy rozprawiać. Nie należy też rad udzielać, gdy rzecz już zbyt daleko zaszła, ani wyrzutów czynić, gdy coś już minęło.

KONFUCJUSZ

Przyrzekamy wedle swych nadziei, dotrzymujemy wedle swych obaw.

LA ROCHEFOUCAULD

Istnieją rzeczy, które należałoby powiedzieć, lecz można je powiedzieć w złym czasie i wobec niewłaściwych ludzi.

WILDE

Anioł nigdy nie upada. Diabeł upadł tak nisko, że nigdy się nie podniesie. Człowiek upada i powstaje.

DOSTOJEWSKI

Świadomie zaklamane postępowanie to rozpusta.

DOSTOJEWSKI

Wstrzeźliwość mści się zawsze. 'U jednego powoduje pryszcze, u innego ustawy seksualne.

KRAUS

Nie trzeba zadawać zbyt daleko sięgających pytań, aby nie wywołać zbyt daleko sięgających odpowiedzi.

PRZERWA-TETMAJER

BILL C. DAVIS

Jest autorem siedmiu sztuk pełnospektaklowych i piętnastu jednoaktówek, które wystawiano w stanie Nowy Jork. Bill Davis mieszka stale poza miastem. Jest etatowym dramaturgiem Ośrodka Sztuki i Nauki w Mid-Hudson. Jego sztuka „Gentle Catapults” (Łagodne katapulty) została wyróżniona na Stanowym Festiwalu Teatralnym Nowego Jorku w 1976 roku. Jednoaktówka „The Wrestlers” (Zapaśnicy) zdobyła nagrodę na Festiwalu Teatralnym w Westchester w 1978 roku. Bill Davis nie jest i nigdy nie był seminarzystą.

„Mass Appeal” była po raz pierwszy prezentowana przez Old Coat Cabaret w Poughkeepsie (stan Nowy Jork) w kwietniu 1977. W październiku 1979 sztukę tę czytano na scenie w Circle Repertory Company w Nowym Jorku.

22 kwietnia 1980 odbyła się premiera „Mass Appeal” w Manhattan Theatre Club w Nowym Jorku. Przedstawienie w reżyserii Geraldine Fitzgerald odniosło duży sukces. W roli Ojca Farleya wystąpił Milo O’Shea, a jako Mark Dolson — Eric Roberts. Od jesieni 1980 przedstawienie to zostało przeniesione na Broadway.

Tytuł „Mass Appeal” ma podwójne znaczenie. Można go dosłownie tłumaczyć jako „apel mszalny”, a także jako „apel do mas”. W języku polskim nie ma odpowiednika, który spełniałby podobną podwójną funkcję, dlatego też realizatorzy przedstawienia w Teatrze Powszechnym przyjęli tytuł „Nawrócony”.

GŁOSY PRASY AMERYKAŃSKIEJ O SZTUCE B. C. DAVISA "MASS APPEAL"

... „Sztuka Billa C. Davisa łączy w zasadniczym temacie rozważania o — nietolerancji autorytetu, braku zaufania młodych do starszych, a także odpowiedzialności parafian za losy przyszłego księdza — odpowiedzialności większej niż tylko odzew na „apel do mas”.

DON NELSEN
„Daily News”
5 V 1980

... „Bill C. Davis, autor nowej sztuki zatytułowanej „Mass Appeal”, który nigdy dotąd nie wystawił w Nowym Jorku żadnego pełnospektaklowego utworu, przestaje być mało znanym autorem. Davis jest naturalny: pisze z dowcipem, pasją i jakąś utajoną siłą.”

FRANK RICH
„The New York Times”
12 V 1980

... „Mass Appeal” to najzabawniejsza, a przy tym dająca wiele do myślenia dwuosobowa sztuka — grana obecnie w Manhattan Theater Club. Napisana przez Billa C. Davisa jest nie tylko sprawdzianem podobieństw najdziwniej dobranej pary bohaterów — lecz również subtelnym wnikiem w kwestię zastosowania pewnych katolickich zasad w nowoczesnym świecie.

Czy to nie brzmi zbyt poważnie? Z pewnością nie. Sztuka jest pełna życia i wesoła, lecz przy całym dobrym humorze i dobroduszości daje się słyszeć jej poważny, niższy ton.”

CLIVE BARNES
„New York Post”
12 V 1980

... „Niezwykłą siłą tej sztuki jest to, że obchodzą was nie tylko dwie postacie i ich chwiejne związki, lecz także cała parafia, seminarium, przyszłość katolicyzmu — nawet jeśli nie jesteście katolikami lub zgoła nie wyznajecie żadnej religii.”

JOHN SIMON
„New York”
2 VI 1980

MOCNY DRAMAT O SŁABOŚCI

... „Mass Appeal” jest dlatego tak mocną sztuką, ponieważ obie postacie mają stałą świadomość swych słabości. Rysując portrety popularnego w parafii proboszcza i radykalnego zapaleńca — młodego seminarzysty, dramaturg Bill C. Davis pozwala swoim bohaterom robić niekiedy rzeczy złe, wbrew dobroci ich serc. Pozwala im robić rzeczy złe — a czasem i dobre — z szeroko otwartymi oczami, z umysłami działającymi z szybkością ponadkomputerową, z pobudkami tak bardzo dla nich oczywistymi. Obaj dobrze znają się nawzajem. I wzajemnie tę wiedzę wykorzystują. A za każdym razem kiedy to czynią, sprawiają sobie ból.”

WALTER KERR
„The New York Times”
22 VI 1980

TEATR POWSZECHNY W WARSZAWIE

**Dyrektor i kierownik artystyczny
ZYGMUNT HÜBNER**

**Zastępca dyrektora
ANDRZEJ KARWOWSKI**

**Kierownik literacki
ROMAN BRATNY**

**Redaktor programu
Magdalena Ciesielska**

**Rysunki
Antoni Chodorowski**

**Redaktor techniczny
Lech Berger**

Wydawca: Teatr Powszechny
ul. Zamoyskiego 20
03 801 Warszawa

Cena zł. 15.—

ze zbiorów
Zbigniewa Rymarza

NAWRÓCONY

